

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 210**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste!

Nu skall jag berättat något för henne. Den visaste och den songli-
gaste historien, som finnes. "Det var ett bondfolk, som märkte, att de alltid
hade mjöl i sin bod hur mycket de ^{är} tog bort. För att lösa gåtan smög de sig
till boden en natt, och sågo in genom nyckelhålet, då sutto två tantar där och sik-
tade mjöl allt de orkade, bara mol och siktede hela natten. Då blef bondfolket
ytterst tackramma och gifva tantarna nya, fina kläder. I det samma var det
slut på siktsamen, mjölet tog slut och åter gingo man och hustru till boden och
tittade genom nyckelhålet. Då höllo tantarna på att slussa iförde de fina klä-
derna. Och de sjöngo: Junker är grannar, han sig skänker, han siktar al-
drig mer. Har du hört det förre? Och förskär du nu därför det är bra
med små bakslag. Jag vet att tantarna i min hjärna bli borta af brennen
och att de behöfva få sina kläder tillgode af ~~det~~ ^{ett} bra slag för att komma
i arbete. Och det som är bra för mig är bra för dig, tänker jag i den
vägen. Jag gjorde fiasco med en teaterfjes i Köpenhamn innan jag skref
Antikrist, och jag gjorde fiasco med Fritiof, innan jag skref Herryggs-
ägnen. Nu skall jag väl ha orätt för mina julnoveller kan jag tro. Dess-
utom är jag betryckt nu för tiden ^{att} man ej minns, ej talar, ej skrifer
om något annat jag skrifer än Gotha. Det andra finnes ju ej till. Det
kan ju ej falla mig in att hämnas den, men det verkar tryckande.
Det var slett att du skaffade sig Helen. Det var en mycket rätt artikel
Schöldströms skrifer, jag har nog rätt den, men när man sätter och är
dum slagarnas ägnen, så blir man ödmjuk och tigger med de gamla
frunygångarna. - Jag här ej Pyrtasens bref till hands nu, men utau
att skrifa på dig, så hade jag nog svarat ja ändå. Det var så, att jag var glad
att det bara var en novell han ville ha, ej pengar eller lifvet. Det var väl något
annat, som gått honom emot och så den dagen. Och ja, jag tyckte inte att
jag ville ha hans släd på mitt nummer. Jag tänkte på den där student-
en som ^{skänkte} mig därför att professorn ^{skänkte} honom i en examen.
Ej här skrifer jag bara litteratur och tackar ej för presenten
och breven. Det var mycket rätt och mycket välkommen, den
skall alltid bli bekyndad hvarje dag och den vi ej tänka
på gifvar oss ända så skall det kuffasta nummer. Det

var rysligt bra med namnen, kommo de på i skinnhår sedan,
Fick inte den storske Elisae något? Vi äro alltid Köpa et vara
nystror! Dehå har du rätt i din byråskran, allt är mycket
bra nu, vi skulle önska att det finge blifva i ro beständigt,
jag hoppas det för oss båda. Jag firar ingen födelsdag här.
Gerda firar mamselag den 19de, och vi komma ej ståt med två för-
middagskafferep. Jag får bref från Landströma och från Aläktin-
gar. Emma gaf mig nån dukar, som var väl behöfligt och Gerda
mycket fina broderade saker till skrifbordet och så har jag fått
några andra småsaker en mängd eau de cologne etc. Och natur-
lightis skall jag tycka mycket om henne. Glou är söt och i frig och
varm i vänskap och vet ej hur väl hon vill den hon tycker om.

Jag blif riktigt glad i dina vägnar att Betty skulle komma. Jag
tyckte det var roligt för henne och, att hon öfvervunnit sig själf
och vågar sig till Göteborg. Glou har nog haft någon liten
ovilja mot det af gammalt såsom hon ju alltid sade, och en nå-
dan där motvilja kan ju bra lätt bli nå stor att den ej kan bebyg-
nas. Det är en ganska konstbesynnerliga saker sådana där saker,
jag vet t. ex. att jag skulle komma få en nådan motvilja för tele-
fon att jag aldrig torde göra det. Jag gissar att Betty arbetar med
något nådant där oersakligt vis ävis Göteborg, hon har väl en-
lag, för nådant, det kan vi ju alla. Men jag tror det blir bara
jublande roligt för dig, att få se henne och alla dy, blir du nog
förtjust i. Var inte nervös, jag tänker att du kan säga Betty allt
hvad du vill, allt hvad du själf tänkt och saknat, om du behöfver
göra det, men bara inte hvad andra sagt som jag t. ex.
det får hon inte. — I dag fick Qvidling på polsen af Tor, det
kändes riktigt godt, han förtjänade det riktigt väl.

Brefvet idag var visst för resten ett riktigt grälbref
men se jag kan inte låna hälften, det är väl min lycka
det var nog ett vällyskat påfund att du skrifvit dubbla
rader. Nu har jag så mycket bref att skrifa för denna
usla födelsdagens skull, jag tycker inte om firningar,
Gloha Betty riktigt mycket, jag tänker jag får höra
många roliga saker i nästa bref — Det var väl besvärligt
med blifva vidt uppe i detta. — Roligt att novellen går bra nu.
Din Selma.